

GAZETA KRAKOWSKA

NUMER 136.

Prenumerata na swyeczaynym papierze str. 12, na francuskim str. 15.

Pojedynczy numer na swyeczaynym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 9 GRUDNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzin	Barometr na 05 v.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 1, 894	— 0. 2	100	połud: ws. słaby	mgła	
7. 12	„ 1, 941	+ 1. 6	100	„ „	„ „	
3	„ 1, 915	+ 1. 4	100	„ „	„ „	
9	„ 1, 854	— 1. 6	100	„ „	pogoda z chmur:	

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WARSZAWA. Oto są dalsze szczegóły ważnych zdarzeń w stolicy, z innych pism publicznych co do słownie wyjęte, które porządkiem dat, jako wszystkich Polaków naczulę obchodzące, ciągle umieszczac będziemy.

Dnia 1 Grudnia. — Każdy czuje, że wypadki teraźniejsze będą miały wpływ stanowczy na los oyczyzny naszej. — Lecz daleką niech od nas będzie obawa, aby się pomysłny dla sprawy narodu nie dał przewidywać skutek. Nie czas tu czynić uwagi nad porządkiem naszym i stosunkami politycznymi, jakie wyniknąć mogą — znany jest stan Europy. Rzeczą narodu jest teraz działać spieszne, a podstawą działań naszych winny być jedność i porządek — jedność stanowi siłę, a porządek ją szczędzić kierować zdola. — Niepowstałiśmy z nienawiści ku Rosyji, lecz w upominaniu się o ciągle gwałcone konstytucyjne prawa nasze, i każdy poniesie ży-

cie i majątek w obronie wielkiej sprawy narodu. — Rosyjanie, którzy pośród nas pozostali, równie jak i rodziny tych, którzy wyszli, mogą być spokojni, gdyż są bezpieczni pod opieką honoru narodowego. Nawet nas jeszcze nie przestał wiązać z nimi wspólny interes; sprawa naszej wolności nie może być dla nich obojętną, a związek i przymerze dwóch sławiańskich narodów wzmocni ją jeszcze i wzniesie wspólną potęgę. — Co do chwilowego stanu umysłów, możemy je w krótkości uspokoić. Jeżeli, w radzie, która dotąd stoi na czele rządu widać i ludzi którzy się do gwałcenia praw naszych przyczyniali, jest to okoliczność przemijająca. W pierwszej chwili zaburzenia rządu przynajmniej za przybraniem obywateli to dobre zrobiła, co ogłoszone nominacje wskazują. Z resztą dziś jeszcze ma być przystąpiono do utworzenia rządu tymczasowego który pewno energicznem działaniem niezwocznie okaże, iż poymuje życzenia, potrzeby i położenie narodu.

O godzinie 12 1/2 z południa.

— Zgromadzona tej chwili izba poselska z członków znajdujących się obecnie w Warszawie, wyrozumiawszy opinią i życzenia całego ludu i wojska, przedstawiła Radzie Administracyjnej niekontentowanie ich ze składu tejże Rady. W skutek tego przedstawienia odstąpili od steru rządu ministrowie książę Łubecki, Stanisław hr. Grabowski generałowie Rautenstrauch i Kossecki, tudzież hr. Fredro; pozostali zaś członkowie książęta Adam Czartoryski i Michał Radziwiłł, hr. Pac, senator kasztelan Michał Kochanowski, Julian Ursyn Niemcewicz i generał Józef Chłopicki przybrali natomiast do swego grona kasztelana Leona Dembowskiego, Władysława hr. Ostrowskiego i Joachima Lelewela posłów, za któremi była opinia, i którzy wspólnie, jako rząd tymczasowy, będą sprawowali najwyższą władzę. — Z oficerów gwardyi strzelców zginął kapitan Skarszewski. — Wśród tych krwawych wypadków wiele kobiet chodziło po ulicach, a niektóre nawet z bronią w ręku mieszały się w tłumy uderzającego ludu. — Wojsko wytrzymało 24 godzin w śród utrudzających pochodów bez pożywienia. Prócz wojska jest pod bronią 30,000 ludu wszystkich stanów.

Dnia 2 Grudnia. — WIADOMOŚCI OD WOJSKA. — Bateria artylleryi stojąca w Siedlcach, przysłała oświadczenie się za sprawę narodu, równie jak i półk utądów z Międzyrzycza. Wojsko to otrzymało rozkaz przybycia do stolicy. — Za pierwszą wieścią o póruszeniu w stolicy, 8my półk piechoty udał się w pochód w sprawie oyczyny. Dowódca jego pułkownik Skrzynecki przybył wczoraj z rano po rozkazy. Pułk ten dzisiaj przybędzie. — Innemu wojskom na prowincyi przesłano rozkazy zajmowania sta-

nowisk, jakie generał Chłopicki uznał za stosowne. — Główna kwatera wojsk jest w gmachu ministerstwa skarbu, obok sali posiedzeń wydziału wykonawczego rady administracyjnej.

Kilkunastu obywateli przyniosło do Dziennika Powszechnego Krajowego następujące pismo: — Dnia 29 listopada wojsko podniosło rewolucyą. Lud wsparł szlachetne bohaterskie usłowanie, które stanowić będzie epokę konstytucyjney odrodzoney Polski. Bóg dał zwycięztwa dobrej sprawie. Wojska rossyjskie opuściły Warszawę. Czekaemy stanowczej chwili, w której zupełnie odeprzemy sprzeciwiających się naszym swobodom. Jaki kierunek weźmie rewolucya przynajmniej krótko namienimy. Konstytucya była zgwałcona, prawie we wszystkich swoich częściach; przedstawienia seymów odwołane; wszelkie konstytucyjne uczucia prześladowane, ogłaszane jako buntownicze, zbrodnicze, zapalone. Narod więc a raczej jego część najmilsza podniosła rewolucyą. Czegoż naród pragnie? Zniesienia wszelkich ucizliwości. Narod więc pragnie wolności druku jako jedynéj rękoyi narodow konstytucyjnych; municypalności miast, tak aby zacił obywatel wybierał urzędników; urządzania gwardyi obywatelskich, jawności obrad seymowych, konstytucyjnego budżetu, ustanowienia sądów przysięgłych; zupełney wolności nauczania, obalenia monopolów, oddalenia wszystkich ministrów, jako tych którzy zdradzili i znieważyli naród i konstytucyą. Lecz aby to wszystko otrzymać, coź działać? jak najenergiczney, niewierzyć żadnym oświadczeniom, nic nie zwlekać. Trzeba bronić rewolucyi. To powinno bydz najpierwsze naszych władz dzieło. Temu wielkiemu celowi wszystko trzeba poświęcić. Należy

powołać do broni przynajmniej 180,000 i na czele tej armii żądać zupełnej reformy. Niewierzmy, że rewolucya naszą ocalimy łagodnem i umiarkowanem działaniem. Kto chce mieć wolność powinien iey bronić. Ten jest konieczny warunek. Mamy pewną, niezachwianą nadzieję, że cały naród sercem i duszą wesprze powstanie i okaże się godnym tej miłości sławy i waleczności, którą sobie pozyskał uwielbienie całej Europy.

Bądźcie dobrej myśli rodacy; sprawa oyczyzny jest jak najszybciej prowadzona. Rząd i władza wojskowa czuwa na wszystkie strony; żadne układy ich nie uspią ani nie wstrzymają kroków jakich wymagają okoliczności.

— Dnia 3 — W naszym mieście jest zupełnie spokojnie; dzisiejsza noc była tak cicha, iż świeżo przybyli nie domyśliliby się jakie przed kilku dniami przeżyliśmy wypadki. Wdzięczność mieć należy dla straży bezpieczeństwa, która z największym porządkiem przebiega ulice i z uprzejmością przywołuje do spokojności. Trzeba też wyznać i z drugiej strony, że ludu łagodniejszego trudno znaleźć jak w Warszawie: aby tylko przemówić uprzejmie, roztropnie i poufale, można największe tłumy odwoznić od złego zamiaru. Po między strażą bezpieczeństwa publicznego odznacza się batalion uczniów uniwersytetu. Mitodziej ta ciągle stoi pod bronią. Osiedli tu Francuzi uformowali także oddzielny poczet. Pomimo spokojności, ma miasto nasze bardzo wojenną postać; po ulicach i dziedzińcach gmachów rządowych ciągle stoi wojsko i nocą rozkłada ogień. — *W południe o godzinie 12.* W tej chwili połączyła się z nami reszta gwardji polskiej pieszej i konnej, która dotychczas stała przy wojsku nieprzyjacielskiem. Pierwszy pułk strzelców pieszych wszedł do stolicy. Obywatel Kuszel

officer dawnych wojsk polskich wyjechał zorganizować powstanie w województwie Podlaskiém. — Officerowie wojsk Polskich którzy dziś przybyli, mówią, iż wojska rossyjskie były gotowe do odchodu, z po za rogatek. Według listownego zapewnienia Wielkiego Xięcia Cesarzewicza mają powrócić w granice Cesarstwa. — Towarzystwo patryotyczne widząc, że rada Administracyjna postępuje z mniejszą, energią, niżeli obecne okoliczności wymagają, postanowiła wysłać deputacją z swego grona do tegoż wydziału, dopraszając się u niego o pospieszniejsze działanie, a wypadki swoich kilku godzinnych narad, tyżących się jak najbliżej rozmaitych przedmiotów wielkiej sprawy narodu, zamknęło w ośmiu następujących punktach, które temuż rządowi zostały przełożone: 1) Aby generał Chłopicki, wódz naczelny polskiego wojska, natychmiast odebrał rozkaz do działania w celu zniszczenia lub rozbicia nieprzyjaciela. 2) Aby obywatele z prowincyi uzyskali upoważnienie do urządzenia powstania w kraju. 3) Aby ministrowie i zastępcy ministrow otrzymali obserwacye straży narodowej do dalszego z nimi postępku. 4. Aby żony wojskowych i urzędników rossyjskich otrzymały straż, ponieważ w ciągłych zostają stosunkach i korespondencyi z mężami swemi. 5) Aby z N. Cesarzewiczem Konstantym w żadne układy nie wchodzić; w cesarzewiezu mieć rękomyją bytu narodowego a negocyować z Petersburgiem. 6) Aby dyrektor poczty przeniesiony został. 7) Aby ci dowódcy wojska polskiego, którzy się dotąd niepołączyli z narodem i nieoświadczyli za nami, zostali obwołani zdrajcami kraju przy zachowaniu tej formalności, aby parlamentarz jen. Chłopickiego dał im do tego terminu jak może być najkrótszy. 8) Aby natychmiast przy-

stąpiono do wykonywania tych żądań; inaczey bowiem rząd tymczasowy zniewolony będzie do przyjęcia do swego grona kilku członków z towarzystwa patriotycznego, których im toż towarzystwo poda., Deputowanemi do przedstawienia wydziałowi wykonania tych żądań byli: Bronikowski Xawery, Mochnacki Bazyl, Mochnacki Maurycy; Łączyński Adolf, Grzymała Franciszek, Nabiełak Ludwik, Dunin Anastazy, Wilski Felix, Dobrogojski Gerwazy, Szwarcce Józef, Gaczyński Konstanty, Słubicki Eugenii. — Towarzystwo Patriotyczne oczekiwało skutku deputacji. Członkowie na drugim posiedzeniu zdali sprawę, oświadczając: że wydział wykonawczy niezmiernie dyplomatycznie dał odpowiedź. Rozpoczęły się burzliwe narady, doradzano naysgwałtowniejsze środki, zdane odwrócić groźne niebezpieczeństwo. Jenerał Szembek okazał się wśród towarzystwa; przywzany naysgwałtowniejszym okrzykiem oświadczył: że przysięga do rewolucyi, że ją będzie wspierał. Te same uczucia objawił kasztelan Nakwski; mecenas Krzywoszewski wystąpił i nazwał je demagogicznem. — Głos jego przytłumiły okrzyki: na dół i precz! Nieszczęsny Joachim Lelwel złagodził zaburzenie, ale nie zmienił postanowienia Towarzystwa, które nakazało zniewolić wydział wykonawczy do energicznego działania. W tej niepewności i chwili stanowczego przedsięwzięcia, przybył W. Ostrowski. Członek W. W. i oświadczył, że tenże wydział powolny i sprawiedliwy żądaniom towarzystwa Patriotycznego, wezwał do dzielenia ze sobą prac, członków towarzystwa: Bronkowskiego, M. Mochnackiego i Machnickiego. — Już trzeci dzień mija jak używamy wolności stłumianej lat 15, jak nam wolno wyjawiać nasze uczucia, nienawiść

despotyzmu, a miłość wolności, którą nam przelali nasi wielcy, nasi prawdziwie wolni przodkowie. Używamy dobrodziejstw rewolucyi, a jeszcze nie nieokazało publiczney radości i wdzięczności. Kościoły, teatry, domy zabawy zamknięte, jakby jaki nieprzyjaciel zalegał ulice. Wzywamy i błagamy duchownych aby otwarli kościoły, odprawili uroczyste nabożeństwo na podziękowanie Bogu, który czuwał nad oyczyzną naszą, który pomieszał głowy nieprzyjaciół naszych, rzucił postrach, a wyznawcom i obrońcom wolności dał ducha mocy i wytrwania. Życzymy mocno, aby rząd tymczasowy znalazłszy przynajmniej jedną wolną chwilę, gdziekolwiek na publicznym miejscu sam był przytomny uroczystości, dał przykład ludowi, ażeby złożył ufność w Bogu, który niezawodnie zawstydzi nieprzyjaciół, a nam przejętym odwagą, wytrwaniem i na wszystkie poświęcenia gotowym, dozwoli skończyć i utrwalić wielkie pamiętne na wszystkie wieki, święte dzieło rewolucyi.

(A. n.) O! co za szczęście dla nas kochani bracia którzyśmy dzień dzisiejszy widzieli w murach tej stolicy, tego tego miasta niegdys naszych Zygmunów i Sobieskich; dla nas, którzyśmy przyjmowali wśród siebie rycerzy polskich, jednych śpieszących, drugich chociaż później się łączących ku obronie oyczyzny, honoru i wolności! Dzień święta wielkiego, uroczystości narodowej, dzień naysroźszych, nayswiętszych nadziei! czy nasze witały go łzami uniesienia i rozkoszy; z głębi dusz składałmy dzięki Opatrzności że w swoim miłosierdziu dozwoliła nam dożyć tej chwili! —

(Dalszy ciąg następuje w dodatku.)

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Od dnia 3go grudnia obowiązki tymczasowego rządu stały się tem świętsze, tem gwałtowniejsze. Wieczna hańba i przekleństwo pokoleń przywiązałoby się do imion osób które go składają, gdyby duszą i sercem, ze wszystkich sił swoich, przez wszelkie sposoby i środki niepopierały wielkiego dzieła, odrodzenia się narodu, który ich cnotom, ich światłu i energii, los, imię i honor swój z ufnością powierzył. Któż nie zna ducha Polaków, któżby nie był pewnym iż niemasz ofiar i poświęceń, iakich byśmy nychętnie nie uczynili w potrzebie kraju? Wszystko więc dziś zawisło od osób rządzących. Dla nich niema teraz ani chwili spoczynku. Niechay pamiętają, że są przewodnikami szlachetnego, odważnego narodu; że energicznem i przytomnem działaniem, że zupełnem poświęceniem się swoim mogą zostać oycami oyczyzny! Ta myśl wielka i święta niebędzie dla nich dostateczną? Wieniec zwycięstwa iakim ozdobią oyczyzny skronie, ogarnie ich imiona blaskiem niewygasłej chwały. Niechay pamiętają, że oni to i losy potomków uświetnić, i starożytną naszych naddziadów sławę we czci zachować mają. — Jeszcze Polska niezginęła! kiedy nasz Bóg jest z nami; kiedy wszystkich Polaków serca wrą nyczystszą miłością oyczyzny, sławy i wolności. — Rada administracyjna odebrawszy w tej chwili własnoręczny list od J. C. Mości W. Xięcia donoszący: iż dozwolił woysku polskiemu powrócić do bratnich szyków, pośpiesza donieść o tem publiczności. Wielki Xiążę polegającą dobrej wierze rządu polskiego, iż w to-

faniu się swoim żadney od nas niedoświadczy przeszkody, oddaie nam sprawiedliwość. Do nas, do naszego honoru należy dowieść iż Wielki Xiążę Cesarzewicz nie omylił się w swoim mniemaniu. Wzywa rząd wszystkich obywateli, aby oddelającemu z rossyjskiem woyskiem Wielkiemu Xięciu Cesarzewicowi, wszelkie ułatwili trudności.

List ten jest następujący:

“Pozwalam ażeby woysko polskie, które
“aż do ostatniej chwili wiernemi przy
“mnie pozostały, udały się do swoich. —
“Idę w pochód z woyskami cesarskimi chcąc
“się oddalić ze stolicy i spodziewam się po
“prawości Polaków, że woyska te niebędą
“doznawały przeszkody w powrocie do ce-
“sarstwa. Polecam podobnież wszelkie za-
“kłady własności i osoby, opiece Narodu
“Polskiego i oddaie je pod straż najświętszey
“wisy.

(pod:) KONSTANTY.

W Warszawie d. 3 grudnia 1830 roku
Adam X. Czartoryski, X.X. Lubecki,
M. Kochanowski, L. Pac, Fredro,
J. U. Niemcewicz, Lelewel, Władysław Hr. Ostrowski, Dębowski.

W dniu dzisiejszym jenerał jazdy hr. Wincenty Krasieński i jenerał dywizyi Kurnatowski odorowadziwszy tu do stolicy część woyska polskiego, która była pod ich dowództwem, podali do rządu tymczasowego prośbę o uwolnienie ich od służby w woysku. Do takowey prośby rząd przychyłając się obu tym jenerałom żądane udzielił dymissye. — W tymże dniu rząd dał dymissyę Radcy Stanu Hankiewiczowi sekretarzowi jenerałnemu kommissyi rządowey sprawiedliwości. — Sejm zwołany na dzień 18 grudnia. — Cała lu-

ność krajowa o d lat 18 do 45 powołana do straży bezpieczeństwa. — Dowództwo naczelnego wojsk oddane generałowi Chłopickiemu. Na wszystkich punktach Polski organizuje się powstanie. — Dziś wieczorem obnoszono wieniec i czapkę wolności. — Wszystkie domy oświecono.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

London 24. — Paryż 26 listopada.

ANGLIA. Wedle ostatnich urzędowych wiadomości z Londynu pod dniem 23 listopada, król angielski zatwierdził następujący skład ministerstwa z samych liberalistów złożony:

Hrabia Grey został pierwszym ministrem;

Lord Brougham, lordem kanclerzem, (ministrem sprawiedliwości);

Margrabia Lansdowne prezesem tajnej rady;

Lord Durham strażnikiem tajnej pieczęci;

Vicehrabia Melbourne ministrem spraw wewnętrznych;

Vicehrabia Palmerston ministrem spraw zagranicznych.

Vicehrabia Goderich ministrem osad;

Vicehrabia Althorp kanclerzem skarbowym; (ministrem skarbu.)

Sir James Graham pierwszym lordem admiralicy;

P. Grant prezesem spraw wschodnio-indyjskich;

Lord Auckland prezesem handlowym i mennicy;

Lord Holland kanclerzem księstwa Lankasterskiego;

Xiążę Richmond jenerałnym pocztmistrzem;

Hrabia Albemarle wielkim koniuszym;

Margrabia Wellesley wielkim ochmistrem dworu.

P. Robert Grand sędzią i jenerałnym prokuratorem Szkocji.

P. Agar Ellis pierwszy kommissarz dóbr i lasów;

Lord John Russell jenerałny płatnik wojsk;

P. C. G. S. Stanley sekretarz stanu Irlandy;

P. Poulett Thomson viceprezes handlu i podskarbi floty;

Sir Willoughby Gordon jenerał artylleryi.

Sir Rob: Spencer jenerałny inspektor urzędu ordynansów;

Vicehrabia Aulton wielki łowczy. —

Zaraz po wręczeniu pieczęci nowym ministrom, odbyła się wielka rada gabinetowa. *P. Brouham* uzyskał zaraz patent, mocą którego mianowany został *Parem*; tytuł jego jest *baron Brougham de Broukham-Hall* w hrabstwie *Westmoreland*, i *Winslade* w hrabstwie *Jork*. Xiążę *Wellington* miał wczoraj posłuchanie u królowej.

FRANCYA. Izb. parow, wyrokiem swoim z dnia 24 b. m. wydała nader łagodny wyrok przeciw hr. *Kergolay*; albowiem skazany tylko został na 6 miesięczne w więzieniu i zapłacenie 500 franków; *Panów Brian i Genoude* na jeden miesiąc więzienia i po 150 franków kary pieniężnej, wszystkich trzech na kosztą prawne

BELGIE. Znany jenerał *Van Halen*, który jak wiadomo oskarżony był o zdradę kraju przez tajemne porozumienia z nieprzyjacielem, został wyrokiem sądu wojennego uzniewinniony, i zaraz udał się do *Bruxelli*. Cała zbrodnia, wspierała się na powieściach i doniesieniach bezzasadnych.

LOTERYJA KRAIOWA.

W 428 ciągnienu dnia 9 Grudnia 1830 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

— 31. 15. 68. 42. 35. —

Przyszłe 429 ciągnienu dnia 15 Grudnia 1830 r. przypada.

D O N I E S I E N I E.

W dniu 14 grudnia 1830 r. o godzinie 10 ranniej, na Piasku przy Krakowie w domu pod L. 123 w drodze exekucyi sądowej, odbędzie się publiczna licytacja, komod, zwierciadeł, ianiszafów, kanap, krzesełek, szaf, oraz wydzierżaniem przychodów z domu pod L. tak wyżey, a to na lat trzy, to jest od 1 stycznia 1831 do podobnegoż dnia i miesiąca roku 1833. Chęć licytować mających zaopatrzonych w wadium złp. 40 co do wydzierżawienia przychodów, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie d. 6' grudnia 1830 r.

Teodor Jaworski K. S.